

Wrocław, 6 grudnia 2024 r.

Czy nowe technologie wpłyną na naszą efektywność uczenia się?

Prof. Katarzyna Sznajd-Weron z Wydziału Zarządzania Politechniki Wrocławskiej **jako jedyna badaczka z Polski dołączyła do międzynarodowej grupy badawczej Collective Learning Network**. Zrzeszeni w niej naukowcy chcą ocenić wpływ nowych technologii na efektywność kolektywnego uczenia się.

W skład Collective Learning Network weszło w sumie 19 osób – naukowców i praktyków – z USA (w tym z MIT, Kellogg School of Management oraz Instytut Santa Fe), Wielkiej Brytanii (w tym University of Oxford i UCL School of Management), Austrii, Niemiec, Hiszpanii i Francji. Badaczka z Wydziału Zarządzania jest nie tylko jedyną osobą z Polski, ale i z całej środkowo-wschodniej Europy.

Na projekt „Augmenting Intelligence Through Collective Learning” zespół otrzymał grant w wysokości niemal 500 tys. dolarów przyznany przez amerykańską agencję National Science Foundation.

Uczenie kolektywne, czyli jakie?

– Kolektywne uczenie się to unikatowa zdolność grup ludzkich do adaptacji strategii poznawczych i sieci społecznych, umożliwiająca wzajemne uczenie się i pokonywanie wyzwań indywidualnych i zbiorowych – mówi **prof. Katarzyna Sznajd-Weron**. – Chociaż nasza zdolność do kolektywnego uczenia się doprowadziła do niesamowitych postępów kulturowych i technologicznych, jesteśmy w takim momencie naszej historii, w którym potencjalne koszty, w pewnym sensie zaburzonego lub nieprawidłowego kolektywnego uczenia się mogą zacząć przewyższać jego korzyści – dodaje.

Największym problemem okazuje się ogromna ilość informacji, które otrzymujemy od innych ludzi na wszelkie tematy. Bardzo utrudnia to ocenę tego, co jest dla nas użyteczne i wiarygodne, a co jest dezinformacją.

Badaczka z PWr podkreśla również, że aplikacje społecznościowe i komunikacyjne zmieniły sposób, w jaki wchodzimy w interakcje z innymi ludźmi. Koszty nawiązywania, utrzymywania i zrywania więzi społecznych są obecnie zupełnie inne niż dawniej. Nowy wymiar do tego kontekstu dodały również przełomy w rozwoju sztucznej inteligencji.

– Wydawałoby się, że sztuczna inteligencja ma potencjał, aby zwiększyć nasze kolektywne możliwości uczenia się, ale w związku z jej rozwojem pojawiają się kolejne zagrożenia związane z dezinformacją, stronniczym uczeniem się, kontrolą nad dostępem do informacji i wiele innych – wyjaśnia prof. Katarzyna Sznajd-Weron.

Interdyscyplinarna współpraca

Głównym celem projektu jest stworzenie sieci badaczy z różnych dziedzin w celu przeanalizowania możliwości i wyzwań związanych z wykorzystaniem nowych technologii w kolektywnym uczeniu się. W jej ramach naukowcy chcą opracować ramy teoretyczne, nowe narzędzia do badania kolektywnego uczenia się oraz zaprojektować platformy wspierające pozytywne interakcje i efektywne uczenie kolektywne.

– Wydaje się, że wszystkie przedstawione wcześniej ważne i wielowymiarowe problemy nie mogą być rozwiązane, gdy patrzy się na nie tylko z jednej perspektywy. Dlatego nasza sieć jest złożona z przedstawicieli różnych dyscyplin, takich jak psychologia, kogniwytyka, antropologia, nauki o zarządzaniu, ekonomia, nauki polityczne, filozofia, fizyka układów złożonych, matematyka stosowana i obliczeniowe nauki społeczne – tłumaczy badaczka.

Prof. Katarzyna Sznajd-Weron specjalizuje się w dynamice opinii, modelowaniu agentowym i modelach wpływu społecznego, dlatego w projekcie szczególnie interesuje

ją możliwość wykorzystania i rozwijania platform badawczych umożliwiających eksperymenty z udziałem ludzi, sztucznej inteligencji oraz modeli agentowych.

Razem w nieznanie

Głównym efektem projektu będzie więc stworzenie interdyscyplinarnej, międzynarodowej sieci badaczy, którzy będą w stanie zidentyfikować i ocenić zarówno zagrożenia, jak i korzyści wynikające z oddziaływania pomiędzy kolektywnym uczeniem się a nowymi technologiami. Tym samym będą mogli zaproponować rozwiązania, które pomogą w rozwiązaniu najbardziej palących problemów współczesnego świata.

Obecnie członkowie sieci dyskutują nad tym, które z wielu zagadnień dotyczących wzajemnych oddziaływań pomiędzy kolektywnym uczeniem się a nowymi technologiami jest dla nich najbardziej interesujące.

– To znaczy, że niektóre z efektów badań trudno na razie przewidzieć, co jest moim zdaniem wyjątkowo fascynujące. Może się okazać, że rozwiążemy problem, o którym nawet wcześniej nie pomyśleliśmy. To jest wspaniałe, że ten projekt pozwala na taką kreatywność i nieprzewidywalność. Oczywiście niektóre efekty można wymienić już teraz, ale z wielką nadzieją i ekscytacją czekam na to, co wyłoni się w trakcie interakcji w naszej sieci – podkreśla badaczka.

Sieć złożona obecnie z 19 badaczy w ciągu najbliższych czterech lat zostanie znacząco rozbudowana. W planach jest m.in. organizacja seminariów, warsztatów i szkół letnich. Część tych spotkań odbywać się będzie online, a część na żywo.

Komunikaty dla mediów można znaleźć na:
<https://wroclaw.tech/dla-mediow>.